

Смереки сині...

Платон Воронько

Смереки сині,
Сріблясті буки
Здіймають в небо стопалі руки,
Мені махають через Карпати:
— Приходь спочити,
Пісень співати.
Ми всі шумливі, живі, здорові,
У наших жилах — краплини крові,
Яку пролив ти на верховині. —
Гукають буки,
Смереки сині.
І я той поклик вчуваю радо,
Лечу душею до зеленграда,
Де грають гуки
В камінній рині,
Де срібні буки,
Смереки сині.